

Jaroslavem Novákem

Ing. Jaroslav Novák, CSc.

64 let

ARBURG, spol. s r. o.
jednatel společnosti

19 let pracoval na různých pozicích ve Výzkumném a vývojovém ústavu el. přístrojů a rozvaděčů v Brně. Od r. 1993 pracuje pro německou firmu ARBURG. V r. 1996 stál u zrodu dceřiné společnosti ARBURG, spol. s r. o., kde je jednatelem.

Který technický, kulturní, společenský jev (vynález, událost, myšlenku) považujete za nejdůležitější?

Domnívám se, že nejdůležitějším vynálezem v novodobé historii lidstva byl objev střídavého el. proudu, který pak následně vyvolal průmyslovou revoluci. Bez takových osobností, jako byl Nikola Tesla, T. Edison a řada dalších vynálezců by současný svět, kterému vládnou IT technologie, ani nemohl existovat.

Kdo nebo co Vás ve Vašem životě nejvíc ovlivnil?

Po celou dobu své profesní kariéry se zabývám plasty jako konstrukčními materiály a jejich zpracovatelskými technologiemi. Zájem o tento obor ve mně vzbudil prof. Vladimír Kocman, který v 70. letech založil na FE VUT Brno samostatný studijní obor právě s tímto zaměřením. Největší inspirací pro mě ale vždy byli moji nejbližší spolupracovníci, na které jsem měl po celých 40 let velké štěstí. Jak v aplikovaném výzkumu, kde jsem před revolucí působil, tak i v mé současné práci byli vždy v mém okolí jedinci, kteří mě svým přístupem k práci dovedli motivovat a posouvat vpřed.

Pokud byste mohl v české, evropské nebo světové politice něco změnit, posunout nebo dotáhnout do konce, co by to bylo?

To je vlastně několik otázek a odpověď na ně není jednoduchá.

Po r. 1989 většina z nás očekávala, že naše elita začne sloužit národu a poučena minulostí nás rychle přivede do EU a také zařadí do jádra Evropy. To se bohužel nestalo. Ideové vůdce revoluce s poněkud idealistickými představami o fungování demokracie hbitě nahradila skupina ambiciózních jedinců, kteří na politickou dráhu nastoupili s cílem získat moc a uplatnit své osobní cíle. Takže čtvrt století po revoluci zde sice nemáme vládu jedné strany, za to však o podmínkách našeho života rozhodují malé zájmové skupiny, které se v parlamentu prezentují jako politické strany, ale bez členské základny a dlouhodobého programu. Žijeme dnes sice v sociálním státě, ale s podivným právním prostředím, špatně fungující státní správou, kolabujícími dálnicemi a upadajícím školstvím. Oproti našim západním sousedům máme co dohánět.

Pokud se týká světové politiky, nejsem si jist, zda je ze strany USA a jejich evropských spojenců správné vnucovat „zbytku světa“ svoji vizi společenského řádu. K mým koníčkům patří cestování a s batohem jsem navštívil i pár zemí v Asii a Africe, které zjednodušeně označujeme za rozvojové. Poznal jsem místa s velmi bohatou historií, jiným náboženstvím a zvyky, podle kterých se život místních obyvatel po staletí řídí. Lidé jsou zde stejní jako my, vyznávají pouze jiné hodnoty. To bychom měli respektovat a ne se nad ně civilizačně nadřazovat. Je možné, že řada současných válečných konfliktů, jako je Afghánistán, Irák, Sýrie a další by pak možná nemusela vůbec existovat.

Co je Vaším motorem?

Žádné osobní cíle si nedávám, ale přiznám se, že mám uspokojení z takové práce, která má smysl a tvoří nějaké hodnoty. Plastikářský průmysl se u nás neustále rozvíjí a posouvá vpřed. Fandím zákazníkům, se kterými řadu let spolupracuji a kterým se podařilo krok za krokem vybudovat z nuly úspěšné firmy. Pocit, že jste svojí troškou k těmto úspěchům přispěli, stojí za to.

Co byste dělal, kdybyste nedělal svoji současnou práci?

To je těžké říci, náš život se skládá ze spousty drobností, z nichž některé mohou Váš osud zásadně ovlivnit. Určitě bych nemohl dělat práci úřednickou, práci někde ve státní správě. Svým založením jsem spíše technik. Můj děda a strýc byli kováři a jejich práce se železem mě v mládí hodně přitahovala a lákala. Můj osud ale chtěl jinak a tak se zabývám plasty.

Kterou osobnost (žijící nebo historickou) byste rád potkal, a proč?

Kdyby to bylo možné, rád bych strávil večer s panem Werichem, při skleničce vína, a s dýmkou někde u krbu. Vždy jsem miloval a obdivoval jeho humor naplněný životní moudrostí. Jan Werich nebyl jen velký herec a spisovatel, byl také filozof a pro mě představuje to nejlepší, co v genech našeho národa existuje.

Vaše životní motto?

„Life isn't fair, but it is still nice“. Život spravedlivý není, pořád je ale krásný.

OO